

[Lykketoft]

nisteren? Det fik vi ikke, og derfor bliver jeg nødt til at gentage spørgsmålet om det mulige radikale fingeraftryk på beslutningen om lønsumsnedskæringen på 2 pct. allerede i år inden for den offentlige sektor. Hvad er det for en filosofi, der får en radikal økonomiminister til at gå ind for, at vi nu skal fyre 16.000 mennesker i år og 24.000 mennesker næste år i den offentlige sektor uden synlige virkninger på betalingsbalancen, uden synlige virkninger på statsbudgettet, fordi det meste af det bliver til mindre lønudgifter og større udgifter til understøttelse? Hvad er det for nogle filosofier, der ligger bag ved det? Hvad har regeringen snakket om forud for dette? Har de mennesker, der skal til at udsættes for disse nedskæringer, ikke behov for en forklaring? Har de mennesker, der har stemt på Det Radikale Venstre for nylig, ikke også behov for en forklaring?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg kunne tænke mig at fortælle De Radikale lidt om, hvorfor tonen måske er lidt skrap fra SF's side. Det har været en fantastisk oplevelse at komme igennem de stemninger, som vi har været i i forbindelse med dette valg. Vi har været nogle stykker, der har mindet hinanden om, at alt det, vi var stolte af eller i hvert fald det meste af det, vi var stolte af at vi har været med til at gennemføre, havde vi gennemført bl.a. sammen med Det Radikale Venstre. Vi har været rundt, og vi har peppet vores folk op rundt omkring og sagt til dem: Dette her kan godt lade sig gøre. Vi har flyttet rundt på folk, der var skeptiske, og vi har været med til at få alt det dér til at fungere. Hvad sker der så? Splat og plask, og det hele ligger på gulvet. Alle kynikerne, alle dem, der sagde: »Hvad sagde vi? Sådan er de«, har fået ret. Det er næsten ikke til at bære, at alle de, som ikke havde nogen forventninger til Det Radikale Venstre, fik ret. Jeg tror, at Det Radikale Venstre skal forstå, at tonen hos os hænger noget sammen med, at vi har set alle vores forventninger ligge helt nede under gulvtæppet i denne sammenhæng.

Vi skal nok komme på banen igen. Der er ingen af os, der virkelig har hang til at være frustrerede i lang tid ad gangen, men det er mange odds, vi har imod os fra starten – gudernes straf vil jeg ikke kalde det, bare almindelig dødsygs slattenhed.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil selvfølgelig også gerne svare den nye økonomiminister, det manglede sandelig bare. Når økonomiministeren mener, at jeg skælder ud, synes jeg stadig væk, at der er ganske god grund til det. Jeg gør det faktisk ikke på egne vegne, må jeg sige til økonomiministeren, men på vegne af 300.000 vælgere. Husk på, at Det Radikale Venstre gik tilbage ved valget. Det er et faktum. Må jeg så igen sige til økonomiministeren, hvis det stadig væk ikke er gået op for ham, at jeg synes, det er utroligt, at man er så bedøvende ligeglad med, hvad vælgerne har stemt ved dette valg. Det Radikale Venstre er et underligt parti. Økonomiministeren sagde, at det drejede sig ikke om at gøre NATO tilfreds. Nej, men det har åbenbart drejet sig om at gøre Det Radikale Venstre tilfreds. Jeg håber, at Det Radikale Venstre er tilfreds med det udfald, som valget efterhånden har ført til: denne elendige, lille RKV-regering, som det er blevet til. Man kan ikke sige, at Det Radikale Venstre ikke har nogen holdning, som man ellers har beskyldt Det Radikale Venstre for. Det Radikale Venstre kunne stemme for begge dagsordener den 14. april, Det Radikale Venstre er både for og imod NATO, Det Radikale Venstre er både for og imod EF, partiet har masser af holdninger. Det passer ikke, at partiet ikke har nogen holdninger.

Det eneste, der er kommet ud af denne RKV-regering, og som økonomiministeren talte så meget om i valgkampen: det brede samarbejde, er, at der er kommet en ualmindelig bred opposition i dette Folketing.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Det bliver efterhånden noget trættende hver gang at høre fru Pia Kjærsgaard fremføre disse betragtninger. Skal vi andre nu også til at minde om, at vi taler på vegne af 435.000 vælgere? Det er mere end Fremskridtspartiets, og skal vi næste gang høre Socialdemokratiet fortælle, at de taler på vegne af en lille million vælgere? Det er faktisk mere end tre gange så meget som Fremskridtspartiets. Jeg ved ikke rigtig, hvad man skal med det dér.

Jeg vil udtrykke en undren over fru Pia Kjærsgaards forargelse. Jeg mindes ikke at ha-